

و نابودش سازند . آیا فراموش کردید آن شب‌های را که از خوف مجاهدین قزوین آرام نداشتید و همه را به انتظار مرگ عاجل خود امداد وقت مینمودند؟ حالا هم طوری نشده ، کمان نکنید که بعورد عده‌ای و یا بقول شما چندهزار نفر قزاق روسی مجاهدین ملی دست ازکار بکشند و شما را به حال خود و اگذارند که به خر مقصود خود سوار شوید و بساط عدل را که خلاق جهان گسترانیده و مددهای غیبی حافظ آن است شما برچینید . منتها این است مجاهدین با غیرت و فدائیان ملت چندی صبر نموده و نجابت فطری خود را از دست نداده منتظرند بیینند نتیجه صدور مشروطیت چه خواهد بود . شاید بدون خونریزی مستبدین دست از اعمال و کردار نشود و ناهنجار خود بردارند همان قدر که مایوس شدند به آنچه تکلیف وطن پرستی شان است رفتار خواهند نمود که گفته‌اند هم‌الرجال تقلع الجبال .

روز یکشنبه ۱۷ ج [۱۳۲۷] - امروز طرف عصر را رقم منزل جناب آقای حبیبی ، چند مطلب را شنیده که ذیلاً درج می‌شود :

اولاً - حکومت قزوین را نامزد دونفر کردند : یکی وزیر اکرم دیگری شرف‌الدوله برادر او را که وکیل مجلس هم بوده است . لکن سپهبدار و اهالی قزوین ، شرف‌الدوله را قبول کردند؛ لذا حکومت قزوین ، تفویض به شرف‌الدوله شد . حکومت گیلانات و مازندران تفویض به خود سپهبدار شده است .

ثانیاً - ورود لشکر عثمانی به آذربایجان و مقاوله آنان با روس ، چه روسی‌ها گفته بودندما دعوتنامه از طرف دولت داریم ، عثمانی‌ها جواب داده بودند ما دعوت نامه از طرف ملت داریم .

ثالثاً - استغای کمیته ، برای اینکه وزراء درست کار نمی‌کنند ؛ و وزراء هم به ملاحظه شاه کار نمی‌کنند . دیگر آنکه ما تلکراف به ولایات کردیم و قبول مسئولیت نموده با این موافع از عهده مسئولیت خود بر نمی‌آییم .

رابعاً - سوال [و] جواب سیدالدوله با صنیع‌الدوله ، حاصل آنکه ما باید امروز غرض شخصی را کنار گذارده و دست به دست هم داده ، جدا کارکنیم و خرابی‌ها را اصلاح .

دوشنبه ۱۸ ج [۱۳۲۷] - امروز طرف عصر حسن خان برادر سردار ارشد را دیدم که از خانه‌غازال و مرال مطر به با یک نفر دیگر بیرون آمده در حالتی که تفنگ به دوش و شمشیر به کمر بسته بود ، با رنگ سوخته و سیاه ؛ به او گفتم ارشدالدوله آمده است ؟ جواب داد دیروز آمده است و الان در اردو می‌باشد . از حالت سیدالملک برادرش مستفسر شدم گفت او هم آمده و سلامت است .

طرف عصر با جناب آقامیرزا ابوالقاسم رفته منزل آقا میرزا آقا . امین التجار آنجا بود . یا آنکه در حضور من مذاکره نکردند یا در واقع مطلبی مهم نداشتند . فقط آقا میرزا آقا گفت سپهبدار باز عازم شده است برآمدن به طهران و همین دو سه روزه خواهد آمد . درین راه آصفالممالک و آقامیرزا عبداللطیب را دیدم که به اشاره تعارفی کردند و چون ما سواره بودیم رد شدیم .

آقا سید نورالدین عراقی را دیدم . مذکور ساخت : سپهبدار اطلاع داده است اردوی ملته که در رشت بوده است حرکت کنند . و نیز مسموع شد شاه سه هزار تومان فرستاده است قزوین برای مجاهدین که بکبرند برای مخارج رفتن به اوطان خود . و نیز مسموع شد سپهبدار تلفون کرده است برای شرفالدوله که دوازده ساعته ، خود را به قزوین رسانیده تا من را ملاقات کنم : شرفالدوله عندر آورده است که ممکن نیست و نمی توانم بداین زودی بیایم .

مجملًا اخبار مختلف شنیده می شود .

امروز روساه بختیاری که با دولت بوده اند وارد شدند ، امیرمقدم خسروخان هم با آنها بوده است .

روز سهشنبه ۱۹ [۱۳۴۷] - امروز طرف صبح را رفتم منزل جناب آقاییمی . در آنجامسموع شد : اردوی آذربایجان متفرق وارد می شوند : بعضی را هم که از راه قزوین آمدند اند اسلحه آنان را درین راه گرفته اند . و نیز مسموع گردید : سپهبدار باز در خیال آمدن است و همین ایام وارد می شود .

یکساعت به ظهر مانده ، بر حسب دعوت رفتم منزل جناب آقا میرزا اسداللهخان منشی سفارتخانه روس . این شخص که سابقاً کارهایشان را نوشته [ام] از اشخاص متعدد و هواخواهان حریت و طالبان مشروطیت می باشند . به خیال افتاده اند که تاریخ بنده نگارنده را طبع کنند . بنده نگارنده هم با نهایت رضایت و امتنان قول داده که جلد اول را هفته دیگر بایشان بدهم .

پس از صرف نهار و چای رفتم منزل جناب عباسقلیخان میرینجی ، در آنجا از رضوان‌السلطنه چند مسئله مسموع گردید که ذیلاً نکاشته آمد :

اولاً - این ایام مستبدین محرك شده اند زنهای فاحشه را که ملبس به لباس مردانه شوند و در کوچه و خیابان راه بروند تا اینکه مقدسین بگویند این کار از لوازم مشروطیت است .

ثانیاً - آنکه دویست نفر از پلیس ، تابع حکم بالکنیک لیاخوف شدند ، به ملاحظه انصاف پلیس از محافظت بازارها و شروع در هرج و مرچ ، و آنکه بر سفراء ثابت شود که اعالي طهران قابل مشروطه نمی باشند و باید به استبداد عمل شود .

ثالثاً - آنکه عدمی از اردوی دولتی که می‌آمدند در زنجان اسلحه‌آنها را گرفتند.
طرف عصر را رفتم منزل جناب و کیل الممالک؛ و در آنجا چند شنبه‌نمای دیده از روی
آنها استنساخ نموده که صورت آنها از این قرار است.

شب گذشته در خانه آقا سید حسن هر تضوی مجلس روضه‌خوانی بود. دو ساعت از شب
گذشته در حالتی که مشغول به استماع روضه بودیم یکدیگر صدای چند تیر تفنگ و شش لول
سموع گردید، به حدی که حاضرین متوجه شده و درب خانه را بستند. پس از استسلام
معلوم شد چند نفر مست بوده که برای رفتن توی خانه یک زن فاحشه نزاع کردند و تیر
بدیوار و هوا انداخته‌اند.

روز چهارشنبه ۲۰ ج [۱۳۲۷] - امروز دونمره از روزنامه سوراسرا افیل که در خارجه
طبع شده است دیده، عین آن دونمره را در لف ورقه‌گذارده، که باید از روی آنها استنساخ و
درج شود^۲.

امروز طرف صبح را رفتم بازار، درین راه امین اصناف را ملاقات نموده، مذکور
ساخت دیشب عین الدوّله وارد شده است. این همان عین الدوّله‌ای است که کراو^۱ کشته شدن
او را نوشته و در روزنامه حبل المتبین اعلام کرده بودند.

روز پنجم شنبه ۲۱ ج [۱۳۲۷] - امروز روزنامه حبل المتبین یومیه را که درشت طبع و
نشری شود دیده در شماره ۳۹ از سال سویم مورخه ۱۵ ج ۱، تلگراف ذیل را درج نموده
است:

تلگراف از رشت به طهران

حضرت مستطاب اشرف آقای سید الدوّله رئیس وزراء دامت شوکته
مالی چون بنای اتحاد و اتفاق بین دولت و ملت و استحکام آن اولین وسیله
استقلال ملک و ملت ایران است و آخرين امید وطن پرستان و دولت خواهان
در بقای قومیت استقرار اهالی این آب و خاک و هر کس ادعای ایرانیت و
سلام و دولتخواهی و شامپرستی می‌کند و فی الحقیقت راسخ می‌گوید باید در
تفویت واستحکام این اتفاق بکوشد و از آنچه می‌تواند اسباب تفرقه و بهم خوردگی
آن گردد احتراز نماید؛ بروز ایام و اتفاقات ناگوار جانسوز اخیره، بهقدی
ظرفین را خصوصاً ملت بیچاره را که هر روز دچار بلایی تازه و زحمتی بی‌اندازه
می‌شوند، طوری بیدار و هوشیار نموده است و متوجه نکات ساخته که درحر کت
لب منی کلمه را درک می‌کنند و با حرکت قلم از دور آنچه در صفحه نقش شود
می‌خوانند، یا مشابه مارگزیده از رسماں الوان پرهیز می‌کنند. در هر صورت
باید عقلای مملکت و دوربینان با درایت تمام هم خود را مصروف دفع این

وحشت قلبی نموده هرچه زودتر ممکن است و به هرچه بهتر ممکن است اسباب اطمینان قلب طرفین را فراهم نمایند و بیکدیگر بفهمانند که می‌خواهیم بدجای اینکه قوای عقلیه و علمیه خود را در مخالفت یکدیگر صرف کنیم ، در رفع و دفع مخالفین همدیگر صرف نمائیم . اولین وسیله نیل به این مقصود ، به عقیده این خادمان وطن و دولتخواهان ، گفتن و عرض کردن مطالب است بی‌پرده . یعنی باید هرچه در دل داریم بدون ملاحظه یک‌گوئیم و هر دردی که در وجود داریم بی‌پرده اظهار نمائیم و از طرفین در صدد علاج برائیم ، اگر فی الحقیقت راست می‌گوئیم ، چنانچه از طرف ملت می‌توانیم اطمینان دهیم که راست می‌گویند . در رفع غایبات و دفع خیالات پیش‌قدمی نمائیم ، منتظر اظهار و اصرار نباشیم ، اگر می‌دانیم بکنیم و اگر نمی‌دانیم با یکدیگر شور نمائیم ، بازی موش و گر به را موقوف سازیم . اولین دلیل اینکه از طرف ملت هرچه می‌گویند راست و از سعیم قلب است همین تلکراف است که به این سادگی عرض می‌کنند خلاف مقصود حصول امنیت و آسایش عمومی و فراهم کردن اسباب سعادت و نیکبختی امید این مملکت و ملت است که شوکت و قدرت و استقلال سلطنت نیز با او همراه و لازم ملزم یکدیگرند ، هیچیک بدون دیگری وجود خارجی پیدا نخواهد کرد . یکسال است در این مملکت آنچه می‌دانند و می‌بینند برای آنستکه اعاده مشروطیت که اساس سعادت است بشود ، ولی هیچ طلقی تصور نمی‌کنند که منظور اسام بوده ، بلکه اگر از اول رسم جاری کرده بودند ، هیچ محتاج به اسم نبودیم ! با اینهمه ، ملت برای اینکه درجه اطاعت خود را بفهماند ، بهمختص اعطای دستخط اعاده مشروطیت خود را مثل طفل شیرخواره که او را از مادر جدا کرده باشند ، در آغوش دولت انداخت . اگر در این چند روز جشن ملی حسیات این بیجارگان را ملاحظه می‌فرمودید که چگونه با این فلاکت و پریشانی و فقر و فاقه که لازمه گذشتها بود . آخرین دینار خود را در راه این جشن با گونه‌های شکفت و قلوب منبسط خرج می‌کنند ، برای آنها ترحم می‌فرمودید . متأسفانه اخبار اخیره ، از حرکات بیرحمانه رحیم خان وقتل و غارت امام جمعه تبریز و اقدامات رشیدالملک و تاخت و تاز نصرالدوله درفارس و از همه بالاتر پس ازاعلان دستخط آخری حکومت نظامی طهران ، در تحت ریاست اجنبي و فدار استبدادیان به اهالی طهران که برای مذاکرات ملی و اظهار بشاشت نمی‌توانند آزادانه دریکجا جمع شوند ، اگر بدانند چه اثر ونتیجه داده ؟ باید بدرأی‌الین دید و فهمید . نمی‌دانیم هیئت وزرای نظام چه انتظار دارند و مطلع چیستند ؟ برای رفع غایله تبریز و رفتن مهمانان ناخوانده یا خوانده می‌فرمایند وقت

می خواهد و اقدامات پلیسی لازم دارد حرفی نداریم ، ولی اجرای مستدعیات ده گانه که غیر از باز شدن تلکرافات آنهم به دست همان اشخاصی که اطمینان به آنها غیرممکن و از جمله محالات است به هیچیک اقدام نشده چه مانند دارد ؟ تصریح در مواد قانون اساسی هم شده ولی مقصود از تصریح عمل بوده نه قول . رفع شر اشار فوق و تبعید چند نفر از رؤسای مفسدین که لااقل اسباب امیدواری این ملت فلک زده باشد چه معطلی دارد ؟ جز اینکه اسباب امنیت و آسایش و نظم شود و تسهیل در اخراج مهمانان بنماید . امروز وزرای نظام دارای دو قوه بزرگ هستند که به استعمال این دو قوه ، هر چه بخواهند به محض اراده قلبی اجری می شود : یکی قوه دولتی است که **تا** امروز بر ضد ملت اعمال می شد ؛ دیگر قوه ملی است که برای دفاع از حملات قوه اولی حاضر شده بود . امروز اگر واقعاً از روی حقیقت و صفا متعدد شده ایم باید قدر این قوه را **دانسته** ، وقت را غنیمت شرده و آنها را در دفع اشار و حفظ استقلال مملکت و اساس سلطنت استعمال نمائیم و با اتصال این دو قوه ، با کمال آسانی تمام مخالفین داخله و خارجه را بدون استثنای توانیم جواب بگوئیم . خداوند قادر متعال گواه است اگراندک توجه از روی انصاف و حقیقت ، به این نکته بفرمایید و یک قدم به طرف این مقصود بردارید ، خواهید دید تمام این مقدمات وحشت انگیز را تیجه بزرگ حاصل شده ، سعادت و نیکبختی آتیه را در کمال اطمینان ضمانت می کند . آنوقت خواهید دید که هزاران رحیم خان و رشیدالملک و امثال آنها را به یک اشاره می توانید به جای خود بنشانید و اگر تمرد نموده اطاعت نکردند فوراً عصیان آنها را به دولت و ملت اعلان فرمایید ، **تا** دو سه روز بیینید چگونه آنها را قنیبه می نمایند . امروز روزی است که باید از این اتفاقات فوق العاده بدون دقیقه ای فوت وقت فایده برد ؛ و این حسابات ملی را نگذاشت به غیر محل بلکه برخلاف مقصد صرف شود . همه موقع عزیزی کمتر به دست می آید که تمام افراد ملتی را اگر اغراق تصور بفرمایید ، نصف اهالی مملکت ، سرباز بی جیره مواجب دولت هستند ، سربازی که از روی میل و عقیده خدمت می کند نه از روی جبر و اکراه ؛ خدا را شاهد و گواه می کیریم و اگر قدری اهمال شود بعدهمۀ اهل عالم را به شهادت خواهیم گرفت که ما ملت فلک زده ، نکته ای نبود که نگفته و عرضی نبود که نگردیم ، همه جور حاضر شدیم و بالآخره خود به خودی خود در حفظ خود مجبور گردیدیم و یک نتگ ابدی ولکه تاریخی را از خود دور کرد ، به گردن اولیای امر و امنی کار انداختیم . با این شرح منعمل که در توضیح و بیان آن وجودان و حسن وطن پرسنی و دولتخواهی ما را مجبور نمود ، اگر باز

هم وزراء نظام مسامحه نمایند و همه این عرايض را با کمال غور و دقت ملاحظه نموده ، بدون شایبه با کمال سادگی به خاک پای مبارک پدر تاجدار مهربان ما عرضه ندارند ، به وطن و تخت و تاج ایران ، به استقلال ایران ، به شخص اعلیحضرت محمد علیشاه و به خودشان و به عموم ملت ایران خیانت کرده‌اند. استدعا داریم بعد از این ، فرمایشات را صاف و ساده و بی پرده بفرمائید ، لغات سابقه پلیتیکی و سیاسی را برای وقت دیگر و برای مخالفین و اجانب استعمال فرمائید ، ایرادات و موائع را بدون ملاحظه و پرده و لباس پوشی بفرمائید ، ما هم آنچه می‌فهمیم به عقل قاصر خود عرض می‌کنیم و اگر واقعاً از روی حقیقت حاضر شده‌اید با یک اتفاق و اتحاد معنوی برادرانه ، دست به دست یکدیگر داده ، امیدواریم خیلی زود و آسان همه کارها را اصلاح نموده ، خرابی‌های گذشته را مرمت کنیم خصوصاً اصلاحات داخلی که با یک توجه معنوی فوری خواهد شد و نتیجه آن هم بالحرف اصلاحات خارجی است و جای تردید نیست، بیش از این جسارت نمی‌کنیم (انجمان ایالتنی گیلان).

ایضاً نقل از جراید خارجی

آستانه — سوارها و اردوی رشیدالملک که در نواحی اردبیل بودند ، بكلی پراکنده و متفرق شدند .

طهران — سفیر عثمانی به وزارت خارجه رسماً اعلام کرده است که عساکر عثمانی ، تا وقته که در نواحی ارومیه و سرحدات به کلی امن نشود ، مراجعت نخواهند نمود . بعلاوه همین روزها یک دسته عساکر عثمانی مرکب از پنجاه نفر ، برای محافظت سفارت به طهران خواهند رسید .

طهران — شاه به وکلایی که از اروپا شده‌اند ، دستخط شخصی کرده و برای مراجعت ایشان تأمینات داده است .

طهران — عساکر انگلیس ، بوشهر را ترک کرده و بكلی معاودت نمودند .

تبریز — [قشون] عثمانی به اطراف خوی و مرند رسیده‌اند، قشون روس هم در این نواحی بوده و هستند . این دو قشون مختلف ، در گشت و گذار هستند و احتمال قوی می‌رود که میان عساکر عثمانی و قشون روس ، زد و خورد واقع شود ، ولی از قنسلهای هر دو دولت در این باره به رؤسای قشون اخطارات شده است ، معهداً موجودیت عساکر عثمانی در نواحی خوی روس‌ها را به تشویش انداخته است .

از قرار اخباری که می‌رسد عثمانی‌ها روز به روز در ازدیاد می‌باشند

و اکراد مجاور نیز عثمانی‌ها را معاودت و امداد در استحکام امکنه منصره می‌کنند.

طهران - شاه چون محتاج به پول بوده، از بانک استقراضی ده هزار تومان خواسته و بانک اظهار به شاه و دولت داشته که تا مجلس تشکیل نشود، یک دینار نخواهد پرداخت.

شیخ فضل الله و امیر بهادر، عریضه به حجج الاسلام نجف ارسال نموده، خواهش و سؤال کرده بودند که در صورت امنیت، به عتبات رفته و بقیه عمر را در آنجا بگذرانند. حجج الاسلام در جواب اظهار داشته‌اند که ما نمی‌توانیم به شما تأمینات بدھیم، فقط ملت می‌تواند به شما تأمینات بدهد، ما هیچ مسئولیتی در این باره به عهده نمی‌گیریم.

طهران - لیاخوف عریضه به شاه داده و استغای خود را از خدمت درخواست کرده، شاه قبول ننموده، لیاخوف را به حضور می‌خواهد، ماندنش را در خدمت اصرار می‌کند. باز لیاخوف قبول نکرده و در استغای اصرار می‌کند. مجدداً شاه پذیرفته و حل مسئله موکول به مشورت با سفير روس و جواب سفير روس نموده است. در هر صورت، لیاخوف بكلی نومید و مصمم ترک ایران است.

جمعه ۲۲ ج [۱۳۲۲] - امروز صبح جناب حاج جلال‌الممالک، تشریف آورده بمنزل، و خیلی خوشحال و خرم بودند از اینکه مجاهدین همین روزها وارد می‌شوند؛ و هر آینه اگر همین دو سه روز می‌آمدند که افتتاح پارلمان مطابق با ۲۳ می‌شد، که سال گذشته در همین روز مجلس را به توب بستند، خیلی به موقع بود. باری پس از مذاکره، با هم رفقیم منزل جناب آقا میرزا ابوالقاسم. در آنجا هم قدری صحبت از همین مقوله داشته، نهاد را رفتم منزل جناب معزی‌الیه، تا عصر را آنجا بودم، طرف عصر با هم رفقیم دیدن جناب آقامیرزا عبداللطبل، اعتضاد دیوان پسر امیر الامراء هم آنجا بود. بندۀ نگارنده اعتضاد دیوان را در عدد مستبدین می‌دانستم لکن دو چیز رفع اشتباه را از من نمود: یکی آنکه تصدیق و شهادت جناب میرزا بر اینکه مشارالیه مشروطه خواه است؛ دیگر تعریفاتی که از جناب آقای خراسانی نمود و اینکه خودش از مریدین و معتقدین به آن حضرت بود. به او گفتم من در سابق شنیدم که شما رفته بودید به عتبات عالیات برای شهید کردن آقای خراسانی و در تاریخ هم اشاره به این مطلب کردم. جواب داد این اتهام به من نمی‌گیرد، چه نه مناسب با من من است و نه با لباس من. باری پس از رفتن او به جناب آقا میرزا عبداللطبل گفتم از سردار ارشد دیدن می‌کنید یا نه؟ جواب داد: این بری من الشرکین، من ارشد را خائن و دشمن دین و ملت می‌دانم و انگهی در عالم دوستی، وقت رفتن از من خدا حافظی نکرد، حالا هم من دیدن از او نمی‌کنم. باری

پس از مذاکرات، نزدیک غروب با هم آمدیم، در خیابان، جناب حاج جلال‌الملک تشریف برداشت به خانه خود، بنده و جناب میرزا هم تا تکیه سنگلنج با هم بودیم، جناب میرزا تشریف برداشت به خانه آقا شیخ ابوالقاسم کماشته شیخ فضل‌الله، بنده نگارنده هم رفتم منزل. شنبه ۱۳۲۳ [۱۳۲۲] - امروز کاغذهای کرمان رسید. روزنامه اعتبار را که در کرمان با زلاتین طبع کردند، اخوی فرستاده بود. سه نمره آن را در لف این تاریخ می‌گذارم که در موقع استنساخ شود.

دیگر عکس نوشته جناب حاج میرزا محمد رضا مجتهد کرمانی را فرستاده بودند که صورت آن از این قرار است:

[دستخط مجتهد کرمانی]

بسم الله تعالى و له الحمد - به عموم اخوان مؤمنین و مسلمین عرض می‌شود: سلطان ایران خلد الله ملکه به مدلول دستخط همایونی که به تلکراف منشور فرموده، نشر آثار عدل وطی طومار ظلم را مزیداً بادی ملک و بقاء سلطنت و آسایش رعیت قرار داده، به تاریخ ۱۴ ربیع الثانی ۱۳۲۷، ثانیاً اصول مشروطیت حقه را مربوط به احکام علماء اعلام، به ایرانیان اعطاه فرموده وامر و مقرر که مشروطه موهوبه، همه راه مقاصد مقدسة سلطنت، به اوامر عدل وشرع اسلام، شروع در تدویر و تدبیر و ترویج نماید. اکنون صلاح حال اهل کرمان ازبلده و بلوک و ایلات و عشایر و قبایل، این است تا چندیکه فروغ مشروطه، موافق مکنون ضمیر همایونی، به نظامنامه و انتخاب و انتخاب شوری ظاهر شود، به خودسری و غلطکاری، دیناری از خراج این مملکت که برای حفظ حدود ملک و نقوص و نفایس و نوامیں رعیت، ذخیره اخوان سلطنت باید، به عمال ظلام خائن ندهند که خلط و مزج آنها در جمع و خرج موجب هرج و مرج امور مشروطه شود و کدخدان و کلانتر و سایر به مفظه و معمول سابق، مشغول گرفتن اموال مردم نشوند. عماً قلیل ان شاء الله امور مشروطه از دربار انتشار خواهد یافت و تکالیف قوی و ضعیف مقرر خواهد شد. دیگر آنکه برآفراد لازم است علی الفور از هر جانب، به اتفاق منع شرارت و سرقت و فساد و نظمی و جهالت و خصومت از حدود خود نمایند و طرق محتاج الیها را امن و امان خواهند که عبور قوافل مشکل نماند والسلام علی من اتبع الهدی (العبدالداعی محمد رضا ابن ابی جعفر).

روز یکشنبه ۱۳۲۴ [۱۳۲۷] - امروز واقعه خراسان و نزاع و کشته شدن جمعی مسحی افتاد.

سواد دستخط اعلیحضرت که به ولایات مخابره شده است، امروز دیده شد که از قرار

ذیل است :

سواد دستخط اعلیحضرت که به ولایات مخابره شد ازباغ به ولایات - چون برای تهیه ضروریات مملکت و تدارک حواej ملت ، تنظیم و ترتیب اداره دولتی شرط اول است و تا کنون دوائر دولتی ، بر روی اساس صحیح مرتب نبوده و اغتشاش ادارات ، تولید انواع مشکلات و هرج و مرج نموده ، روز به روز سلاسل نظم و امنیت از هم کسیخته است . لهذا برای تنظیم و ترتیب ادارات دولتی ، اصول مشروطیت را که در تأمین آسایش حال رعیت و ترتیب امورات دولت و مملکت بهترین اساس است ، از تاریخ امروز که چهاردهم ربیع الثانی ۱۳۲۷ است به میمت و سعادت ، در مملکت ایران قرار فرمودیم ، تا نمایندگان ملت و عقلای مملکت در حل و فصل مشکلات امور ، تدوین قوانین بر حسب احتیاجات وطن عزیز و مقتضیات وقت و میزان شرع مبین و مذهب اسلام ، با اولیای دولت موافقت نموده ، در استحکام مبانی نظم و امنیت و معدلت و استحصال موجبات سلامت و سعادت مملکت ، مساعی جمیله به کاربرده ، بعون الله تعالی از میامن توجهات حضرت صاحب الامر عجل الله فرجه ، بلایای جود و نفاق به مزایای شور و اتفاق مرتفع و بساط انتقام و اختلاف ، به اساس عدل و رفاه مبدل گردد . عليهذا مطابق نظامنامه انتخابات که عنقریب نشر خواهد شد ، باید در غرمه رجب المرجب ۱۳۲۷ نمایندگان ملت منتخب شده ، هر چه زودتر در طهران حاضر شوند که انشاء الله تعالی در تهیه اسباب ترقی و سعادت مملکت ساعی و جاهد باشند (محمد علیشاه قاجار) .

روز دوشنبه ۲۵ ربیع الاول ۱۳۲۷ - امروز طرف عصر را رقم منزل جناب حاج جلال المالک ، صورت ذیل را از ایشان گرفته :

معاهده شاه ایران با دولتين روس و انگلیس

ترجمه از روزنامه کوزد نمره ۱۳۰۵۸۱ ، ماه روسی

فصل اول - شاه ایران اعلان می کند مشروطه را بدون نقطهای کم و ذیاد ، و عفو عمومی برای تمام ملت ایران .

فصل دویم - تمام ادارات مالیه ، در تحت قطار دولتين روس و انگلیس خواهد بود .

فصل سویم - انتخابات وزراء و مجدد اعظم ، به صلاح و صورت و امر دولتين روس و انگلیس خواهد بود .

۴ - بدون اطلاع و اجازه دولتين مذکور دولت ایران حق دادن امتیازات به احدی ندارد .

۵ - بدون اطلاع و اجازه دولتين ، به هیچ وجه دولت ایران حق استقرام از کسی ندارد .

ایضاً

فصل اول - جان و مال و تاج شاه ایران را محفوظ می دارند .

فصل دویم - استقرام بزرگی برای ایران خواهند کرد .

فصل سوم - شاه را از تمام صدمات ملی محفوظ خواهند داشت .

شبناهه

شبناهه‌ای^۱ از جناب حاج جلال‌الممالک گرفته ، صورت آن از این قرار است :

ای مگن عرصه سیعرغ نه جولانگهست

عرض خود می بری و زحمت ما می داری

از زمان سلطنت ناصرالدین‌شاه الی کنون ، حضرات کاشی‌ها ، مسلک خود را به عموم ملت معرفی نموده و فتنه‌جویی و نمامی و غمازی و طراری خود را بطور واضح معلوم داشته و درین مسلک ، از سایرین سبقت و پیشی گرفته ، خصوص از اول جلوس محمدعلی‌شاه الی یومنا هذا ، این همه خونریزی و جدال و این همه نکبت و وبا و جنگ و قتال را همین کاشی‌های خائن نمک به حرام ، به دستیاری امثال خود باعث شدند . چنانکه قضیه میدان توپخانه و آوردن سردار مفخم و رامینی را ، اقبال‌الدوله باعث بود . هم چنانکه به تخریب مجلس ملی و هدم خانه خدا و گلوله زدن به کلام الله و کشن این همه مسلمان بی گناه واقع نشد مگر بعد از آنکه خائنین درباری و کاشی‌های نمک به حرام ، شاه را قوت قلب داده ، به این اقدام ترغیب و تحریص نمودند و بنای سعادت ملت را نابود و هر یک به مقصود و مرام خود که تسلط بر عرض و مال و جان و ناموس ایرانیان بود ، نایبل شدند . از جمله در مقابل خدمت به استبداد ، رعیت اصفهان به اقبال‌الدوله مرحمت و فروخته شد و این مجسمه ظلم و تهدی چنان آتشی افروخت که ... هیچ گوشی نشنبید و هیچ چشمی ندید ، تا آنکه ایل جلیل بختیاری را بر مظلومیت اهالی اصفهان دل بسوخت و حاضر حمایت شدند ، همینکه مطلع شد ، به سرباز و سوار و توپجی و فشنگ و تفنگ ، راه آب و نان به روی علماء و تجار بست و مسجد شاه را که محل عبادت و خانه خداست ، محاصره نمود ، هشت توب به طرف مسجد .... و به ضرب گلوله مسجد را خراب و مسلمانان را مقتول ساخت و چهار نفر ذن حامله را کشند و دارای اهل بازار را به یغما و چپاول بر دند - پس از آمدن صمصام ، اقبال به قراولخانه

۱ - این شبناهه را از لابلای پادشاهی پراکنده مؤلف به دست آوردیم ، فرسوده و کهن و رنگ دارد و نه بود ، پذشواری خوانده شد ، جای کلمات لاوقرا را باز گذاشتیم .